

ESZMÉK ÉS ESEMÉNYEK

VILÁGUNK — GYEREKSZEMMEL

Ha mindig több az autó, akkor az embereknek 3000-ben egész rövid lábuk lesz, vagy már nem is lesz lábuk! (Anna, 12 é. Olaszország)

Akinek van rá pénze, annak necsak egy kocsija legyen, hanem kettő! El se tudnám már kocsi nélkül képzelni az életemet! (Petra, 11 é. Németo.)

„Autó nélkül manapság az ember nem ember“, halljuk gyakran. Talán éppen azért ember az ember, mert nincs autója! (Ramjara, India)

Ha a holdra mennék, magammal vinném a mamámat, hogy úrfogócskát játsszon velem. (Kanadai óvodás)

Nem szeretnék a holdba repülni! Minek kockáztassam az életemet, mikor olyan szép itt a mi földünkön? (Piero, 9 é. Olaszország)

Néha esténként odahallgatok, mikor a régi időről beszélnek. Akkor még nem volt rádió, se tévé, mosógép, hűtőszekrény. Olyan sok minden nem volt még, hogy el se tudom képzelni, hogyan élhettek nélkülük. Ilyenkor boldog vagyok, hogy az úrkorszakban élek, egy ilyen nagy és csodálatos világban, ahol az emberek a holdon járkálnak. Örülök, hogy nem 100 évvel ezelőtt születtem! (Franco, 9 é. Olaszország)

Tudom, hogy a szüleimnek pénzt kell keresni és ma az emberek sokat akarnak, amijük azelőtt nem volt: mosógépet és hűtőszekrényt, és most még színes tévét is. Talán szükség van erre, de a gyerekeknek még nagyobb szükségük van családi életre! Sokszor rettentő dühös vagyok erre a sok drága dologra, és szívesebben néznék fekete-fehér tévét a szüleimmel, mint színeset önelkülük. (Inge, 11 é. Németország)

Néha szeretném, ha a mamám nem dolgozna. Például ha születésnapom van, más napon kell megünnepelnem! De különben jó, hogy édesanya dolgozik, úgy több a pénzünk és minden évben vakációzni mehetünk. És mindig gazdagabbak is leszünk! (Diana, 8 é. Kanada)

Pénzen meg lehet venni egy képet. De a tehetséget nem, hogy megfessük. Fogadhatunk szakácsnőt, komornyikot, de a hűségüket éppen olyan kevéssé vehetjük meg, mint a barátságot. Megfizetjük az embereket a munkájukért az iparban, az acélgyárakban, a repülőgépeken, vasúti kocsikon és hajókon. De nem tudjuk pénzzel megfizetni egy feltaláló tudományosmáját és ambícióját, vagy egy világűrkutató asztronautáét. Pénzen nem lehet becsületet venni. Vagy szeretetet. Vagy a csodálatos hegyeket, folyókat, vízeséseket és tavakat. Ha valakitől azt halljátok: „Pénzen mindent meg

lehet venni“, akkor mondjátok neki azt, amit itt írtam: „Pénzen nem lehet mindent megvenni.“ (Harold, 12 é. Kanada)

Azt hiszem egyáltalában nem jó, ha az embernek túl sok a pénze! Akkor nap mint nap koldulóleveleket kap, az emberek folyvást csak pénzt akarnak. És a barátok? Talán csak azért barátaink, mert pénzünk van. A pénzünket szeretik, nem minket! (Sara, 12 é. Anglia)

Boldoggá tesz a pénz? Nemcsak pénzből élünk. Akkor éljük az igazi életet, ha Istenben hiszünk. Nincs más segítség a világon, amire építhetünk. Nekem sok testvérem van, mind fiú, ez szép és boldoggá tesz. (Berend, 11 é. Hollandia)

Én minden este imádkozom a jó Istenhez, ne engedje, hogy nagyon gazdag legyek. (Anneli, 6 é. Svájc)

Miniszoknyák? Nem, igazán nem tetszenek nekem! Azok nem szépek! A nénimnek olyan rövid a szoknyája, mint egy kis nadrág, térdig ér. Azt hiszem, az emberek nemsokára egész meztelenül fognak járni. Olyan kevés ruhaanyaguk van? És a fiúknak se kellene hosszú hajjal és szakállal futkosni, borotválkozzanak meg! (Igor, 6 é. Szovjetunió)

Az LSD rettentő dolog! Szeretném, ha nem találták volna ki! Az ember elveszíti az eszét, kiugrik az ablakon, tönkreteszi az autóját és a végén meggyilkolja magát és másokat. Van aki pénzt lop, hogy LSD-t vegyen, mert az nagyon drága. Van aki csudálatos dolgokat lát, mondjuk egy szívárványt. De szívárványt LSD nélkül is láthatnak az égen. Senkinek se szabadna hogy LSD-je legyen! (Donald, 9 é. USA)

Ha a t é v é b e n lelőnek egy embert, muszáj elbűjnom és a szívem örülten dobog. Persze a gyilkost elfogják és dutyiba dugják. De még sok, sok gonosz ember van a világon, olyan sok, hogy meg se lehet számolni. Szeretném tudni, mit gondol erről a jó Isten. (Hanspeter, 8 é. Svájc)

Nekem semmit se számít, mi egy ember bőrének a színe. Szerintem a bőrszín egyáltalában nem fontos. Ha egy ember jó, tőlem lehet „zöld“ is! (Nagyezsda, 10 é. Szovjetunió)

Azt hiszem, a bőrszín nem fontos, azért nem helyes, hogy az amerikaiak meg a délafrikaiak üldözik, vagy még le is lövik a színészeket. Istennek megvolt az oka, hogy ilyenek teremtse őket és azt akarja, hogy mind békében éljünk. (Gillian H. 12 é. Anglia)

Gyorsan meg kell nőnöm és segíteni a világnak a problémáiban. Jobban izgatnak, mint ki tudom fejezni. (Fred, 10 é. USA)

A mi t ú l n é p e s e d é s ű n k a világ egyik legnagyobb problémája. És mindig új meg új gyerekek születnek. Ha rá lehetne venni az embereket, hogy ne legyen több gyerekük, akkor kisebb lenne a népesség. De nem lehet rávenni őket, mind gyereket akar! (Jaqui, 11 é. Spanyolország)

A szép, a szép világ! A növények, a zsongó-dongó bogarak. Az emberek, akik mások javáért dolgoznak. Olyan boldog vagyok, ha egyedül kó-

borolok az erdőben, tarkabarka virágszőnyegen. Ez mind a világ szépsége nekem.

Ismerem a másik oldalt is, próbálok nem gondolni az éhségre, a levegő beszennyezésére és a háborúkra. Megpróbálok kiszorítani ezt a világomból. De tudom, hogy egy nap tennem kell ellenük valamit, ha most még nagyon fiatal is vagyok. (Rae Ann, 11 é. USA)

Minden gyerek — nem, majdnem minden gyerek rendes! Honnét származnak, az mindegy. És ha nagyobbak lesznek, megváltoznak és olyasmiket csinálnak, amit nem volna szabad. Miért? Ha olyanok maradnánk, mint gyerekeknek vagyunk, akkor nem lenne többet háború, nem lenne éhség, nem lenne szegénység. Boldoggá tennénk a többieket, mert mi gyerekek boldogok vagyunk. De amilyen a világ most, olyannak csak gyűlölni tudom . . . (Ellen, 12 é. USA)

Ha a vietnami gyerekek nem tudnak többet játszani a háború miatt, mit csinálnak a többi ország emberei, mama? Mind magukhoz veszik? (Mineko, 5 é. kislány, Vietnam)

Persze hogy véget lehet vetni a háborúnak, csak meg kell beszélni minden néppel, hogy mi békében akarunk élni. És mindnyájunknak barátoknak kell lennünk. (Mila, 5 é. Szovjetunió)

Hogy lehet minden háborúnak véglegesen végetvetni? — Sehogysem, mert mindig lesznek emberek, akik még több hatalmat akarnak. (Gerhard, 11 é. Németország)

Szerintem az olyan ember hős, aki másokat megment: egy katona, egy tűzoltó, egy orvos. (Patrick, 9 é. USA)

Apu, a zsebkendő — elfelejtetted magaddal vinni.

Apu, a fogkefe — nincs veled.

Mindent, mindent elfelejtettél,

Mikor olyan gyorsan elmentél.

Azt se mondtad nekem: viszontlátásra.

Apu, apu, mindent elfelejtettél,

Apu, hol vagy?

(Izraeli kislány, 12 é.)

A háború egy szörnyeteg, egy gonosz állat — a béke nagy csend, mindent beburkol. (Graca, 6 é. Portugália)

Édes Jézuska, ebben az évben nem akarok ajándékot tőled, de szeretném, ha elmennél Biafrába. Vigyél azoknak a gyerekeknek, akik különben meghalnak, valamit enni. Aztán menj Vietnamba és vidd el nekik a békét, vess véget a háborúnak. Talán jövőre majd gondolsz rám és akkor hozol valamit! (Dávid, 8 é. Olaszország)

Nem akarok semmi lenni! (Hiroshimai gyermek)

Mit várnak tőlünk a gyermekek?

Békés világot háború nélkül. Békés világot éhség és nyomor nélkül. Szeretetet és meghittséget a családban. Olyan apát és anyát, aki játszik velük — akinek ideje van számukra — aki nevet és nem ideges. Azt, hogy ne legyenek egykék. Saját asztalt, széket, ágyat és szekrényt. Nemcsak autótutakat, de sétákat is. Igazán gyerekeknek való tévéműsort. Könyvespolcot az egész világból való könyvekkel. Úvegezett, napos iskolákat, sok színnel és játszóterekkel. Fantáziával és humorral rendelkező, modern szellemű tanítókat. Bizalmat és szabadságot. Igazságos büntetéseket. Problémáik megvitatását. Barátokat és védelmezőket. Állatokat, fákat, virágokat az életükbe. Boldog gyermekkort.

Jella Lepman: Kinder sehen unsere Welt.

Írások és rajzok 35 országból. Ullstein kiadó 1971.

SZEMLE A MAI FIATALOK KÖZÖTT

A mai fiatalokról alkotott vélemények éppen olyan szélsőségesek, mint ez a fiatalság maga. Egyesek elkéseredetten szidják őket, mások romantikus lelkesedéssel helyeselnék, sőt szentimentális büntudattal akarják (elvben!) átengedni nekik a helyet. Egyik sem valami termékeny magatartás. Eleve elfoglalt álláspontok helyett sokkal több, alaposabb ismeretre volna szükségünk róluk. Ezért próbálunk itt tények és saját nyilatkozataik alapján bemutatni egy-két mai ifjúsági áramlatot, azon a téren, amely bennünket különösen érdekel: vallási keresésükben.

Sokat hallunk manapság az amerikai „Jézus-mozgalomról”, „Jézus-forradalomról”. (Ha Európában születik, talán Jézus-reneszánsznak hívnák.) Már öt éve tartja magát, sőt egyre terjed. (Adataink főforrása a „Time” c. folyóirat 1971. jún. 21-i nagy cikke.)

A rengeteg kisebb-nagyobb ágat lehetetlen számszerűen felmérni. Legnagyobb csoportjaik: a „Jesus people”, más néven (nagy expanzivitásukról) „utcai keresztények”: Chicagóban pl. 10 000 fiatal vonult fel, ezt kiáltozva: „Chicago rendőrei, szeretünk benneteket! — Jézus szeret benneteket!” Őres ládába hordták össze kábitőszereiket és átadták a rendőrségnek. Központjuk Hollywood, ahol Duane Pederson filmszöveg adja ki legnagyobb újságjukat (Hollywood Free Paper), több mint 400 000, — újabb adatok szerint áll. már egymillió példányban. Egyik vezérük különben kijelentette: „Az újságok 'Jézus-népnek' hívnak, de mi azt mondjuk: keresztények vagyunk.” — A „Straight people” (Tömörkény „röndös népek”-nek mondaná) evangélikus eredetű, főleg az egyetemeken és ifjúsági mozgalmakban tevékenykedik. Ők vannak a legtöbben. A katolikusok közül kikerült pünkösdisták (kb. 10 — 30 000 között) szigorú életstílust egyesítenek extatikus vallási élményekkel („nyelveken beszézés”, vö. 1 Kor 14). A „Campus Crusade” (= egyetemi kereszteshadjárat) „határ-Időnaplója” így fest: „Az Egyesült Államokban mindenhová eljuttatjuk Jézus Krisztus evangéliumát: 1976. Ugyanígy az egész világra: 1980. Persze ha az Úr azt kívánja,